

Bài Chín

Con dân Israel không có vua và mọi người làm theo điều mắt mình cho là đúng

Đọc Kinh văn: Quan. 2:10-18; 3:7-15; 8:33-35; 10:6-7; 13:1;
17:5-6; 18:1, 30-31; 19:1; 21:25

I. Trong tình trạng suy thoái, Israel trở nên hỗn loạn về sự cai trị, thờ phượng và đạo đức—Quan. 3:7-15; 8:33-35; 13:1; 17:5-6; 18:30-31:

- A. Sau khi con dân Israel sở hữu miền đất làm cơ nghiệp, họ đã không vâng theo lệnh truyền của Đức Chúa Trời là đánh đuổi và hủy diệt hoàn toàn bảy chi tộc đang cư ngụ tại Ca-na-an—1:27-36.
- B. Hậu quả là con dân Israel đã phục vụ các thần của các chi tộc đó, vì vậy làm điều ác trong cách nhìn của Chúa—2:10-18.
- C. Con dân Israel đã lia bỏ Chúa là Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, Đấng đã đem họ ra khỏi xứ Ai Cập, và đi theo các thần của dân sống xung quanh họ; họ cúi mình xuống trước chúng và chọc giận Đức Giê-hô-va—10:6-7.
- D. Đức Chúa Trời đã phó họ vào tay những kẻ cướp bóc và bán họ vào tay những kẻ thù của họ hầu họ không còn đứng được nữa; hễ khi nào họ đi ra thì bàn tay của Chúa nghịch lại họ vì sự gian ác—2:11-15.
- E. Thời đại các quan xét có thể xem là khoảng thời gian tối tăm nhất trong lịch sử Israel; đó cũng là khoảng thời gian thăm kịch.
- F. Lúc đó, giữa vòng con dân Israel có sự phản loạn chống lại Đức Chúa Trời, sự thờ hình tượng (ch. 17—18), nội chiến (ch. 9), thù địch và tranh chiến giữa các chi phái (ch. 20—21), gian dâm (ch. 19), như bản, giết chóc tàn bạo, và mọi kiểu làm ác.

II. “Trong những ngày ấy, không có vua trong Israel, mọi người làm theo điều mắt mình cho là đúng”—21:25:

- A. Khi dân Israel nói không có vua giữa họ, điều này có nghĩa là họ loại bỏ Đức Chúa Trời và địa vị của Ngài, không công nhận vương quyền của Đức Chúa Trời—17:6; 18:1; 19:1.
- B. Dù nhà trại của Đức Chúa Trời ở Si-lô và các thầy tế lễ thượng phẩm có U-rim và Thu-mim nhưng không có chính quyền, sự quản trị, trong Israel vì Israel đã loại bỏ Đức Chúa Trời và địa vị của Ngài là Vua của họ, vì thế, không có sự biểu lộ của Đức Chúa Trời trong sách Các Quan Xét—18:31; Xuất. 28:30, chú thích 1.
- C. Vì không có vua trong Israel trong thời các quan xét nên con dân Israel đã làm theo điều mắt họ cho là đúng, và hậu quả là họ trở nên mục nát và hư hoại—Quan. 17:6; 18:1; 19:1; 21:25:
  1. Môi-se đã nói với dân Israel rằng khi vào miền đất tốt tươi, họ không nên làm theo những điều mắt họ cho là đúng nhưng lại không đúng trong mắt Đức Chúa Trời—Phục. 12:8-14.
  2. Sa-tan đã khiến dân Israel làm theo những điều mắt họ cho là đúng, trở nên bất pháp và bất kính, phớt lờ sự cấm cản của Đức Chúa Trời; điều này được khai thị trong Các Quan Xét chương 17—18; 19:1; và 21:25.

3. Cơ Đốc nhân ngày nay thường nói rằng đối với họ, một điều nào đó là đúng hoặc sai; sống theo cách này là làm theo điều mắt mình cho là đúng.
  4. Thật đáng sợ khi chúng ta làm theo những điều mắt mình cho là đúng; chúng ta phải làm những điều mà mắt Đức Chúa Trời thấy là đúng—Phục. 12:8.
- D. Khi không có vua trong Israel thì không có uy quyền, và dân sự chỉ làm điều họ thích; đây chính là tình trạng của những điều trong thời đại gian ác hiện tại, cả trong thế giới lẫn trong Cơ Đốc giáo là một hệ thống tôn giáo—Êph. 2:2, 12.
- E. Trong sự khôi phục của Chúa, chúng ta cần được giải cứu khỏi sự bất pháp được mô tả trong sách Các Quan Xét, sống dưới dự cai trị của Đức Chúa Trời trong vương quốc của Đức Chúa Trời, và thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời—Tít 2:14; Ga. 1:4; Mat. 6:10.

III. Đức Chúa Trời là Vua của các thời đại, Đáng có uy quyền tuyệt đối cho đến đời đời, tức là Đáng không bao giờ thay đổi—1 Ti. 1:17:

- A. Đức Chúa Trời mà chúng ta tin, chúng ta phụng sự và đang được ban phát vào chúng ta là Vua của các thời đại, tức Vua của cõi đời đời—c. 17; 2 Cô. 13:14.
- B. Christ được sinh ra để là Vua, tức Đáng cai trị, sẽ chấn dất dân của Đức Chúa Trời, và Ngài hiện đang là Vua của các vua và Chúa của các chúa—Mat. 2:2, 6; Khải. 19:16; 17:14:
1. Là Vua, Christ là Giê-hô-va Đức Chúa Trời, và Ngài cũng là con người—Thi. 24:8, 10.
  2. Chúng ta cần nhận thức rằng Christ là Vua của chúng ta đang trị vì trong lòng chúng ta, và công nhận vương quyền của Christ trong các Hội thánh địa phương, nơi chúng ta đang sống dưới vương quyền của Ngài—Êph. 3:17; 1 Ti. 3:15; 6:15.
  3. Christ sẽ đến như Vua vinh hiển—Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết hiện thân trong Đáng Christ chiến thắng sắp đến, Đáng sẽ trị vì trong vương quốc đời đời của Đức Chúa Trời—Thi. 24:7-10.
  4. Đáng Christ sẽ cai trị vương quốc của Ngài trên ngai của Đa-vít, trước hết là trong thiên hi niên và sau đó trong trời mới đất mới cho đến đời đời—Ês. 9:7; Lu. 1:33, chú thích 1.
  5. “Ấy vậy, ngai sẽ bởi lòng triu mến mà bền lập; / và trong trại Đa-vít sẽ có một Đáng ngự trong lẽ thật”—Ês. 16:5:
    - a. Việc Christ trị vì trong trại Đa-vít tượng trưng cho sự an ủi, khích lệ và phục hồi.
    - b. Ngai của Christ sẽ được vững lập bởi lòng triu mến, tình cảm dịu dàng, và Ngài sẽ ngự ngai trong lẽ thật, tức là trong sự chân thật và thành tín—c. 5.
    - c. Nếu để cho Christ trị vì trong chúng ta, đem vương quốc đến bằng lòng triu mến, chân thật, thành tín, công lí và công chính, chúng ta sẽ trở nên giống Ngài trong những mỹ đức này—c. 5.

IV. Chúng ta cần được giải cứu khỏi sự bất pháp, khỏi là những công nhân bất pháp, và làm theo điều Đức Chúa Trời thấy là đúng bằng cách vâng phục nguyên tắc phụng sự Đức Chúa Trời—Tít 2:14; Mat. 7:21-23:

- A. Làm theo điều mắt mình cho là đúng là bất pháp—Quan. 21:25:

1. “Tội là sự bất pháp”; do vậy, sự bất pháp là tội, hoặc ngược lại, tội là sự bất pháp—1 Gi. 3:4:
    - a. Trong 1 Giăng 3:4, “sự bất pháp”, hoặc thiếu luật pháp, chỉ về việc ở ngoài, hoặc không ở dưới, nguyên tắc cai trị của Đức Chúa Trời trên con người.
    - b. Phạm tội là ở ngoài luật, tức là vi phạm luật.
    - c. Trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, một người phạm tội khi người ấy hành động theo bản chất và suy tính riêng, bước theo tư ý và phản loạn chống lại uy quyền của Đức Chúa Trời.
    - d. Bất pháp là không công nhận và không thuận phục uy quyền của Đức Chúa Trời.
    - e. Thực hành sự bất pháp là sống đời sống bên ngoài và không ở dưới nguyên tắc cai trị của Đức Chúa Trời trên con người; thời đại hiện tại đầy sự bất pháp và phản loạn.
    - f. Trong sự bất pháp, con người không chỉ phản loạn chống lại uy quyền mà còn hành động như thể không có luật pháp.
  2. Để thanh tẩy cho chính Ngài một dân đặc biệt như là tài sản riêng của Ngài, Christ đã phó chính Ngài cho chúng ta để cứu chuộc chúng ta khỏi mọi bất pháp—Tít 2:14.
- B. “Không phải hễ ai nói với Ta: ‘Chúa, Chúa’ thì sẽ được vào vương quốc các tầng trời đâu, nhưng chỉ người nào thực hiện ý muốn của Cha Ta là Đấng ở trên các tầng trời”—Mat. 7:21:
1. Kêu đến Chúa là đủ để chúng ta được cứu, nhưng để bước vào vương quốc các tầng trời, chúng ta cũng cần thực hiện ý muốn của Cha thuộc trời—La. 10:13; 12:2; Mat. 12:50; Êph. 5:17; Còl. 1:9.
  2. Vì việc bước vào vương quốc các tầng trời đòi hỏi phải thực hiện ý muốn của Cha thuộc trời nên rõ ràng việc này khác với bước vào vương quốc Đức Chúa Trời qua sự tái sinh—Gi. 3:3, 5:
    - a. Đạt được lối vào vương quốc Đức Chúa Trời là qua việc được sinh bởi sự sống thần thượng—1:12-13; 3:5-6.
    - b. Đạt được lối vào vương quốc các tầng trời là qua việc sống đời sống thần thượng—Mat. 7:21; 12:50.
- C. Chúa Jesus quở trách những người nói tiên tri, đuổi quỷ, và làm những việc quyền năng trong danh Ngài vì, là “những công nhân bất pháp”, họ làm những điều này ra từ chính họ, chứ không ra từ việc vâng phục ý muốn của Đức Chúa Trời—7:23:
1. Có hai nguyên tắc trong vũ trụ—nguyên tắc uy quyền của Đức Chúa Trời và nguyên tắc phản loạn của Sa-tan—Công. 1:7; Ês. 14:13-14:
    - a. Chúng ta không thể một mặt phụng sự Đức Chúa Trời và mặt khác, đi con đường phản loạn; chúng ta phải xoay khỏi nguyên tắc bất pháp và khuớc từ con đường phản loạn—Mat. 28:18; Giu. 11.
    - b. Phụng sự Đức Chúa Trời trực tiếp gắn liền với uy quyền của Ngài; nếu không giải quyết vấn đề uy quyền, chúng ta sẽ gặp rắc rối trong mọi lĩnh vực phụng sự của mình.

2. Nguyên Chúa gìn giữ sự phụng sự của chúng ta trong nguyên tắc thuận phục uy quyền của Đức Chúa Trời và ý muốn của Cha—Công. 1:7; Mat. 7:21; 12:50.

V. Sự hỗn loạn về sự cai trị, về sự thờ phượng và về đạo đức được ghi lại trong sách Các Quan Xét mô tả sự hỗn loạn thuộc Sa-tan trong thọ tạo cũ—Sáng. 3:1-5; Khải. 20:20—21:4:

- A. Vũ trụ đang ở trong tình trạng hỗn loạn; sự hỗn loạn này là nguồn gây ra đau khổ trong thế giới ngày nay, và hề còn sự hỗn loạn trong cõi thọ tạo thì sẽ còn những đau khổ trong thế giới—La. 8:18-22.
- B. Lịch sử của vũ trụ là lịch sử về gia tể của Đức Chúa Trời và sự hỗn loạn của Sa-tan—Sáng. 1:1-2, 26; Khải. 20:10—21:4:
  1. Sa-tan, tức ma quỷ, là nguồn và yếu tố của sự hỗn loạn gian ác—Mat. 16:23; Khải. 2:9-10; 2 Cô. 2:11; 1 Phi. 5:8.
  2. Chính Đức Chúa Trời là gia tể thần thượng, và Ngài đã vào trong chúng ta như một sự quản trị, sự sắp xếp và kế hoạch để đặt mọi sự vào trật tự—Êph. 1:10; 3:10.
  3. Trong Kinh Thánh và trong kinh nghiệm của chúng ta, sự hỗn loạn thuộc Sa-tan luôn đi kèm với gia tể thần thượng và thật ra đang giúp cho gia tể của Đức Chúa Trời—c. 9.
- C. Là những người đang sống giữa sự hỗn loạn, phản loạn và bất pháp, chúng ta cần có khái tượng sáng tỏ về gia tể của Đức Chúa Trời—Thi. 2:1-6; Châm. 29:18a; Êph. 3:9:
  1. Chúng ta cần được chi phối, kiểm soát và chỉ dẫn bởi khái tượng này—Công. 26:19.
  2. Chúng ta phải mạnh mẽ và không rung động trong khái tượng về gia tể của Đức Chúa Trời, tức ý muốn đòi đòi của Đức Chúa Trời—Êph. 1:10; 3:9; Khải. 4:11; 1 Cô. 15:58; Hê. 12:28.
- D. Những người đắc thắng chinh phục sự hỗn loạn thuộc Sa-tan trong thọ tạo cũ và thực thi gia tể thần thượng cho thọ tạo mới—1 Ti. 1:4; Êph. 1:10; 3:9-10; 2 Cô. 5:17; Ga. 6:15:
  1. Những người đắc thắng không được giải cứu khỏi sự hỗn loạn thuộc Sa-tan; thay vào đó, họ chinh phục sự hỗn loạn mang tính hủy diệt thuộc Sa-tan và toàn thắng trong gia tể thần thượng mang tính xây dựng—1 Ti. 1:3-4, 19-20; 4:1-2; Tít 3:10; 2 Ti. 1:15; 4:8.
  2. Là những người đắc thắng đang phải chịu sự hỗn loạn; họ được “thêm sức trong ân điển trong Christ Jesus” (2:1), có thể đứng cho và sống ra gia tể thần thượng—1:10-15; 3:14-17; 4:2, 5, 7, 18.